

Sygn. akt: I C 493/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 marca 2023 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Joanna Jank

Protokolant: sekretarz sądowy Jolanta Migot

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 7 marca 2023 r. w G.

sprawy z **powództwa R. O.**

przeciwko V. L. Towarzystwu (...) S.A. w W.

o zapłatę

1. Oddała powództwo,
2. Zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 917 złotych (dziewięćset siedemnaście złotych) z tytułu zwrotu kosztów postępowania.

Sygnatura akt I C 493/22

UZASADNIENIE

Powód R. O. wniósł pozew przeciwko V. L. Towarzystwu (...) S.A. z siedzibą w W. (dawniej (...) S.A.) o zapłatę kwoty 1.600 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że zawarł z pozwanym umowę ubezpieczenia na życie z ubezpieczeniowymi funduszami kapitałowymi M. (...) potwierdzoną polisą (...). Do umowy zastosowanie miały OWU na Życie z Ubezpieczeniowym Funduszem Kapitałowym ze Składką Regularną M. (...). Powód nie posiada żadnej dokumentacji związanej z umową, a pozwany odmówił jego dotychczasowemu pełnomocnikowi przedstawienia dokumentacji. Powód wskazał, że dochodzone przez niego roszczenie jest roszczeniem częściowym, a cała zatrzymana przez pozwanego bezpodstawnie kwota stanowiąca środki powoda wynosi 50.000 zł. Powód nie pamięta kiedy zawarł umowę i kiedy doszło do jej rozwiązania, nie ma wiedzy jaką kwotę wpłacił pozwanemu, gdyż nie ma dostępu do rachunku bankowego, na który miały wpływać środki. Powód zakwestionował postanowienia OWU wraz z załącznikami, w zakresie w jakim przewidują pomniejszanie środków powoda o opłatę likwidacyjną. Powołując się na stanowisko judykatury powód podniósł, że postanowienia OWU dotyczące opłaty likwidacyjnej stanowią klauzule abuzywne. Jako podstawę powództwa powód wskazał art. 410 § 1 i 2 k.c. w zw. z art. 405 k.c.

(pozew, k. 3-10)

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości, zarzucając powodowi nieudowodnienie, że strony łączyła jakakolwiek umowa ubezpieczenia, choć to na powodzie w tym zakresie spoczywał ciężar dowodu. Nadto, pozwany wyjaśnił, że ochrona bezpieczeństwa i pewności obrotu cywilnoprawnego nakłada na niego jako instytucję finansową obowiązek weryfikowania prawidłowości udzielonego przez ubezpieczającego pełnomocnictwa, stosownie do treści uregulowań art. 98 k.c. i nast. w zw. z art. 73 k.c. i nast. Otrzymane pełnomocnictwo nie czyniło zadość wymogom

konstrukcji i treści umocowania, które pozwoliłoby w sposób jednoznaczny zidentyfikować mocodawcę pełnomocnika oraz umowę, której pełnomocnictwo dotyczy.

(odpowiedź na pozew, k. 55-56)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pismem z dnia 6 kwietnia 2021 roku Kancelaria (...) sp. z o.o. z siedzibą w R. – której powód R. O. udzielił w dniu 29 marca 2021r. pełnomocnictwa obejmującego w szczególności upoważnienie do podejmowania w jego imieniu wszelkich czynności procesowych dotyczących wszelkich umów ubezpieczenia na życie z ubezpieczeniowym funduszem kapitałowym zawartych z V. L. Towarzystwem (...) w W., w tym do ustalania świadczenia z tytułu rozwiązania ww. umów i pozyskiwania wszelkiej dokumentacji od towarzystwa ubezpieczeń, działania w ww. sprawach przed organami państwowymi i wszelkimi podmiotami prywatnymi, występowania o zapłatę przed wszelkimi sądami, składania w jego imieniu pism, wniosków, oświadczeń, zawarcia w jego imieniu i na jego rzecz ugody na każdym etapie sprawy, odbioru wszelkiej korespondencji w sprawie, odbioru od strony przeciwnej wszelkiej dokumentacji związanej ze sprawą oraz do odbioru i przekazania wszelkich wyegzekwowanych należności – na podstawie art. 29 ust. 6 ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej zwróciła się do V. L. Towarzystwem (...) w W. z wnioskiem o sporządzenie i wydanie kserokopii całości dokumentacji dotyczącej umów ubezpieczenia na życie z ubezpieczeniowym funduszem kapitałowym, zawartych z powodem, w szczególności kserokopii umów ubezpieczenia, kserokopii polis dotyczących ww. umów, wniosków o zawarcie polis, ogólnych warunków ubezpieczenia mających zastosowanie do zawartych umów ubezpieczenia wraz z tabelą opłat i limitów, informacji o zgromadzonych środkach, zestawień dokonywanych na rachunkach powoda operacji oraz harmonogramów faktycznie wpłaconych składek wraz z wysokością każdorazowej składki, za którą były zakupywane jednostki przez cały okres trwania umów, z rozbiciem na poszczególne miesiące, a także wskazania jakie kwoty z każdej składki były zatrzymywane na koszty obsługi polis, korespondencji informującej o rozwiązaniu umów ubezpieczenia, korespondencji informującej o rozliczeniu polisy.

W odpowiedzi, pismem z dnia 7 maja 2021r. pozwany poinformował, że wniosek nie może zostać zrealizowany, ponieważ pełnomocnictwo zawiera braki - nie został wskazany numer umowy, w związku z czym nie można ustalić zakresu pełnomocnictwa.

Pismem z dnia 8 czerwca 2021r. pełnomocnik powoda podniósł, że na podstawie wniosku i dołączonego pełnomocnictwa pozwany powinien udostępnić dokumentację ze wszystkich umów na życie z (...), które zostały zamknięte, jak również tych, które nadal trwają, nawet bez podania numeru polis.

W piśmie z dnia 24 czerwca 2021r. pozwany po raz kolejny powołał się na braki pełnomocnictwa (brak numeru umowy).

W dniu 4 sierpnia 2021 roku pełnomocnik powoda Kancelaria (...) sp. z o.o. z siedzibą w R. ponowił wniosek o sporządzenie i wydanie kserokopii całości dokumentacji dotyczącej umów ubezpieczenia na życie z ubezpieczeniowym funduszem kapitałowym, zawartych z powodem. Do wniosku zostało dołączone pełnomocnictwo dla pracownika Kancelarii (...).

Pismem z dnia 10 sierpnia 2021r. pozwany wskazał, że ubezpieczyciel gromadzi dokumentację osobno dla każdej umowy ubezpieczenia, do czasu przedawnienia roszczeń oraz udostępnia ją osobie uprawnionej do uzyskania akt szkodowych w ramach określonej umowy ubezpieczenia. W związku z tym, pozwany stwierdził, że pełnomocnik powinien każdorazowo dołączyć oryginał pełnomocnictwa lub kopię uwierzytelnioną w sposób przewidziany prawem, a pełnomocnictwo powinno w sposób jednoznaczny określać jego przedmiot (umożliwić identyfikację umowy ubezpieczenia poprzez wskazanie co najmniej numeru umowy) oraz jego zakres. Nadto, wskazano, że ubezpieczyciel nie prowadzi ogólnej bazy pełnomocnictwa ani nie gromadzi czy archiwizuje dokumentów w oderwaniu od dokumentacji ubezpieczeniowej dla konkretnej umowy ubezpieczenia.

W piśmie z dnia 16 sierpnia 2021r. pełnomocnik powoda Kancelaria (...) sp. z o.o. z siedzibą w R. wskazał, że do wniosku z dnia 4 sierpnia 2021r. został dołączony oryginał pełnomocnictwa. Jednocześnie, wniósł o udostępnienie kserokopii dokumentacji dotyczącej umowy ubezpieczenia nr (...).

W odpowiedzi, pismem z dnia 10 września 2021r. pozwany stwierdził, że pełnomocnictwo wystawione przez Kancelarię (...) sp. z o.o. na rzecz pracownika nie uwzględnia danych mocodawcy ani przedmiotu sprawy (nie został wskazany numer umowy).

Następnie, w dnia 17 września 2021r. pełnomocnik powoda przesłał pozwanemu oryginał pełnomocnictwa dla pracowników Kancelarii – (...) (wystawione w dniu 26 marca 2020r. przez prezesa spółki Kancelaria (...) sp. z o.o. M. S.) i J. B. (wystawione w dniu 27 lutego 2020r. także przez prezesa spółki) upoważniającego do reprezentowania spółki wobec wszelkich osób fizycznych i prawnych, przed wszelkimi organami i instytucjami, a w szczególności przed podmiotami odpowiedzialnymi za likwidację roszczeń klientów spółki wobec V. L. Towarzystwem (...) w W. z umowy ubezpieczenia na życie z ubezpieczeniowymi funduszem kapitałowym – polisa nr (...).

Pismem z dnia 30 września 2021r. pozwany wskazał, że nie może ustosunkować się do wniosku, ponieważ załączone do korespondencji pełnomocnictwo nie zawiera żadnych danych, które pozwoliłyby w sposób jednoznaczny zidentyfikować mocodawcę i umowę, której pełnomocnictwo dotyczy. Nadto, wskazano, że pełnomocnictwo dla J. B. zostało wystawione w dniu 27 lutego 2020r., natomiast klient umocował Kancelarię dopiero w dniu 23 marca 2021r.

Pismem z dnia 1 października 2021r. pełnomocnik powoda dołączył oryginały pełnomocnictw dla pracownika Kancelarii (...) wystawione w dniu 4 sierpnia 2021r. i wniósł o ustosunkowanie się do treści wniosku.

(dowód: wniosek o udostępnienie kserokopii dokumentów z dnia 6 kwietnia 2021r., k. 45-47, pismo z dnia 7 maja 2021r., k. 44, pismo z dnia 8 czerwca 2021r., k. 43, pismo z dnia 24 czerwca 2021r., k. 41-42, wniosek o udostępnienie kserokopii dokumentów z dnia 4 sierpnia 2021r., k. 37-38, pismo z dnia 10 sierpnia 2021r., k. 39-40, pismo z dnia 16 sierpnia 2021r., k. 36, pismo z dnia 10 września 2021r., k. 34-35, pismo z dnia 17 września 2021r., wraz z pełnomocnictwami, k. 31-33, pismo z dnia 30 września 2021r., k. 26, pismo z dnia 1 października 2021r. wraz z pełnomocnictwami, k. 27-29)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w całości na podstawie dowodów z dokumentów przedstawionych przez stronę powodową. Oceniając zgromadzony w sprawie materiał dowodowy Sąd uznał, że dokumenty prywatne w postaci odpisów korespondencji stron stanowią jak najbardziej wiarygodne dowody w sprawie, gdyż ich autentyczność, a także pochodzenie zawartych w nich oświadczeń nie były kwestionowane przez żadną ze stron, a także nie budzą żadnych zastrzeżeń Sądu. W związku z powyższym, w ramach swobodnej oceny dowodów, Sąd uznał, że przedstawione przez powoda przedstawiają rzeczywisty przebieg korespondencji stron odnośnie udostępnienia dokumentacji.

Na podstawie art. 302 k.p.c. Sąd pominął dowód z przesłuchania powoda, albowiem nie stawił się na rozprawę, pomimo prawidłowego wezwania i w żaden sposób nie usprawiedliwił swojej nieobecności.

Ponadto, na podstawie art. 2352 § 1 pkt 2 k.p.c. Sąd pominął wniosek dowodowy powoda o zobowiązanie pozwanego do udostępnienia i przedłożenia do akt sprawy dokumentów w postaci polisy nr (...) wraz z wnioskiem o zawarcie umowy, informacji o zgromadzonych środkach, zestawienia dokonywanych na rachunkach powoda operacji wraz ze wskazaniem kosztów jakie pozwany zatrzymał z tytułu opłat, korespondencji informującej o rozwiązaniu umowy, a także rozliczenia umowy. Wprawdzie, na podstawie art. 248 k.p.c. Sąd może zobowiązać ubezpieczyciela jako stronę procesu cywilnego, do przedstawienia dokumentu, niemniej – zgodnie z zasadą rozkładu ciężaru dowodowego w procesie cywilnym w pierwszej kolejności to powód ma obowiązek procesowy wykazania okoliczności, z jakich wywodzi dla siebie skutki prawne (w tym co do istnienia stosunku prawnego, a także wysokości roszczenia). W świetle przedstawionych poniżej okoliczności, niewątpliwie powód winien być w posiadaniu dokumentów niezbędnych do określenia podstawy faktycznej powództwa. W każdym bądź razie nie stawiając się na rozprawę celem przesłuchania

w charakterze strony, nie zdołał nawet uprawdopodobnić, że takich dokumentów nie posiada i nie może we własnym zakresie uzyskać. Wobec tego nie ma podstaw do przerzucania ciężaru dowodu na stronę przeciwną, a do tego sprowadzałoby się uwzględnienie żądania powoda.

Przechodząc do szczegółowych rozważań, wskazać należy, iż w niniejszej sprawie powód domagał się zwrotu części zatrzymanej przez pozwanego opłaty likwidacyjnej w wysokości 1.600 zł, która – jego zdaniem – została nienależnie pobrana przez pozwanego w związku z rozwiązaniem umowy ubezpieczenia na życie z ubezpieczeniowym funduszem kapitałowym. Podstawę prawną powództwa stanowiły przepisy art. 410 k.c. w zw. z art. 405 k.c. Stosownie do art. 410 § 1 k.c. przepisy dotyczące bezpodstawnego wzbogacenia stosuje się w szczególności do świadczenia nienależnego. Zgodnie z treścią art. 410 § 2 k.c. świadczenie jest nienależne, jeżeli ten, kto je spełnił, nie był w ogóle zobowiązany lub nie był zobowiązany względem osoby, której świadczył, albo jeżeli podstawa świadczenia odpadła lub zamierzony cel świadczenia nie został osiągnięty, albo jeżeli czynność prawna zobowiązująca do świadczenia była nieważna i nie stała się ważna po spełnieniu świadczenia.

W ocenie Sądu powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie z uwagi na nieudowodnienie roszczenia przez powoda. Zgodnie z zasadami procesu cywilnego ciężar przedstawiania materiału dowodowego spoczywa na stronach (art. 232 k.p.c., art. 3 k.p.c., art. 6 k.c.). Jego istota sprowadza się do ryzyka poniesienia przez stronę ujemnych konsekwencji braku wywiązania się z powinności przedstawienia dowodów. Skutkiem braku wykazania przez stronę prawdziwości twierdzeń o faktach istotnych dla sprawy jest tylko to, że twierdzenia takie zasadniczo nie będą mogły leżeć u podstaw sądowego rozstrzygnięcia. Strona, która nie udowodni przytoczonych twierdzeń, utraci korzyści, jakie uzyskałaby aktywnym działaniem. Artykuł 6 k.c. określa reguły dowodzenia, tj. przedmiot dowodu oraz osobę, na której spoczywa ciężar udowodnienia faktów mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia, przy czym sąd nie ma obowiązku dążenia do wszechstronnego zbadania wszystkich okoliczności sprawy oraz nie jest zobowiązany do zarządzania dochodzenia w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie. Nie ma też obowiązku przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na tej stronie, która z tych faktów wywodzi skutki prawne (zob. wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 29 grudnia 2003 r., I ACa 1457/03, OSA 2005/3/12; wyrok SN z dnia 17 grudnia 1996 r., I CKU 45/96, OSNC 1997/6-7/poz. 76 wraz z glosą aprobującą A. Zielińskiego, Palestra 1998/1-2/204; wyrok SA w Białymstoku z 28 listopada 2019 r., I AGa 50/19, LEX nr 2944289). Sąd nie dąży do ustalenia prawdy materialnej, Sąd działa z urzędu w zakresie wskazanym w przepisach, a podstawą procesu cywilnego jest jego kontradiktoryjność. Zważyć bowiem należy, iż kluczowe dla rozstrzygnięcia fakty nie mogą opierać się wyłącznie na gołosłownych twierdzeniach strony i jej przekonaniu, które nie znajduje oparcia w zebranym w sprawie materiale dowodowym. Istotne dla rozstrzygnięcia okoliczności muszą zostać udowodnione (zob.: wyrok SA w Łodzi z 20 listopada 2019 r., III AUa 22/19, LEX nr 2764307). Obowiązkiem strony powodowej było przytoczenie okoliczności faktycznych, z których wywodzi roszczenie (art. 187 § 1 pkt 2 k.p.c.) i wskazanie na dowody, których przeprowadzenie potwierdzi zasadność jego twierdzeń o faktach (art. 232 k.p.c. i art. 6 k.c.), czemu jednak powód nie sprostał. Podkreślić należy, iż zaprzeczenie okolicznościom dokonane przez stronę przeciwną wywołuje ten skutek, że istotne dla rozstrzygnięcia sprawy fakty stają się sporne i muszą być udowodnione. W razie ich nieudowodnienia Sąd oceni je na niekorzyść strony, na której spoczywał ciężar dowodu, chyba że miał możliwość przekonać się o prawdziwości tych twierdzeń na innej podstawie. Zaznaczyć przy tym należy, iż rzeczą Sądu nie jest zarządzanie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy. Sąd może dopuścić dowód niewskazany przez strony jedynie w szczególnych sytuacjach procesowych o wyjątkowym charakterze. Nie jest on bowiem co do zasady władny zastąpić własnym działaniem bezczynność strony (zob. wyrok SN z 5 listopada 1997 r., III CKN 244/97, OSNC 1998, Nr 3, poz. 52; W. Broniewicz, Glosa do wyroku SN z 12 grudnia 2000 r., V CKN 175/00, OSP 2001, Nr 7–8, poz. 116, s. 398).

W niniejszym postępowaniu powód nie podjął żadnej inicjatywy w celu wykazania dochodzonego roszczenia. Do pozwu nie dołączono żadnych dowodów, które pozwalałyby ustalić, że strony rzeczywiście łączył stosunek prawny wynikający z umowy ubezpieczenia na życie z ubezpieczeniowymi funduszami kapitałowymi M. (...) potwierdzoną polisą (...). W uzasadnieniu pozwu stwierdzono, że powód nie pamięta kiedy zawarł umowę ani też kiedy doszło do jej rozwiązania, nie ma wiedzy jaką kwotę wpłacił pozwanemu, gdyż nie ma dostępu do rachunku bankowego, na który miały wpływać środki. W kontekście braku elementarnej wiedzy powoda o łączącym go z pozwanym stosunku prawnym, zadziwiające jest stwierdzenie zawarte w pozwie, że ubezpieczyciel zatrzymał kwotę 50.000 zł. Powstaje pytanie, skoro powód nie wie jaką kwotę wpłacił, to jak zatem ustalił wysokość zgromadzonych środków pieniężnych. Nadto, zauważyć należy, iż dla ustalenia wysokości wpłaconych składek wystarczający był dostęp do rachunku, z którego dokonywano wpłat (nie wskazano, by wpłaty były dokonywane były np. w kasie banku). Tymczasem, do pozwu nie dołączono ani historii rachunku bankowego z wyszczególnieniem wpłat dokonywanych na rzecz pozwanego, ani żadnych innych dokumentów związanych z wykonywaniem, czy rozwiązaniem rzekomej umowy ubezpieczenia z (...). Zważyć należy, iż zgodnie z aktualnie obowiązującym art. 22 ust. 1 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz.U. z 2022 r. poz. 2283) przed zawarciem umowy ubezpieczenia na życie, jeżeli jest związana z ubezpieczeniowym funduszem kapitałowym, o której mowa w dziale I w grupie 3 załącznika do ustawy, zakład ubezpieczeń przekazuje osobie zainteresowanej zawarciem takiej umowy, na piśmie lub, jeżeli ubezpieczający wyrazi na to zgodę, na innym trwałym nośniku, podstawowe informacje dotyczące tej umowy. Zatem, powód winien dysponować polisą określającą podstawowe dane dotyczące treści stosunku prawnego. Nadto, w przypadku rozwiązania umowy czy wygaśnięcia stosunku prawnego po upływie terminu, na jaki umowa została zawarta, ubezpieczyciel zazwyczaj kieruje do ubezpieczającego pismo z rozliczeniem umowy. Skoro, powód wskazuje, że pozwany zatrzymał jakąś kwotę tytułem opłaty likwidacyjnej, to zapewne został o tym zawiadomiony przez ubezpieczyciela. Z powyższego wynika, że jako strona stosunku prawnego powód musiał dysponować dokumentacją związaną z zawarciem, wykonywaniem, a także rozwiązaniem rzekomej umowy ubezpieczenia z (...) pozwalającą na poprawne określenie podstawy faktycznej żądania. Wobec niestawiennictwa powoda na rozprawie niemożliwe było stwierdzenie, czy ubezpieczyciel nie dochował swoich obowiązków i nie poinformował ubezpieczającego o podstawowych parametrach umowy i nie rozliczył umowy, czy po prostu powód zagubił dokumentację.

Zważyć należy, iż w pozwie powód tłumaczył brak przedstawienia jakichkolwiek dowodów tym, iż na etapie przedprocesowym ubezpieczyciel odmówił jego pełnomocnikowi udostępnienia dokumentacji związanej z rzekomo zawartą przez strony umową. Zgodnie z treścią art. 29 ust. 6 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz.U. z 2022 r. poz. 2283) zakład ubezpieczeń udostępnia ubezpieczającemu, ubezpieczonemu, osobie występującej z roszczeniem lub uprawnionemu z umowy ubezpieczenia informacje i dokumenty gromadzone w celu ustalenia odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń lub wysokości odszkodowania lub świadczenia. Osoby te mogą żądać pisemnego potwierdzenia przez zakład ubezpieczeń udostępnionych informacji, a także sporządzenia na swój koszt kserokopii dokumentów i potwierdzenia ich zgodności z oryginałem przez zakład ubezpieczeń. Z dołączonej do pozwu korespondencji stron wynika, że przed wniesieniem pozwu powód udzielił pełnomocnictwa Kancelarii (...) sp. z o.o. z siedzibą w R. do podejmowania w jego imieniu wszelkich czynności procesowych dotyczących wszelkich umów ubezpieczenia na życie z ubezpieczeniowym funduszem kapitałowym zawartych z V. L. Towarzystwem (...) w W.. Pozwany odmówił udostępnienia dokumentacji wskazując na braki pełnomocnictwa. Zdaniem Sądu, odmowa udostępnienia dokumentacji ww. pełnomocnikowi nieprofesjonalnemu, nie może jednak stanowić podstawy do przerzucenia ciężaru dowodu na stronę przeciwną. Po pierwsze, aktualnie powód jest reprezentowany przez fachowego pełnomocnika będącego adwokatem, który przed wniesieniem pozwu w ogóle nie podjął próby uzyskania takowej dokumentacji od ubezpieczyciela. Po drugie, jeśli rzeczywiście powód zawarł z pozwanym umowę ubezpieczenia z ubezpieczeniowym funduszem kapitałowym, to – jak już wskazano powyżej – powinien dysponować egzemplarzem polisy, winien posiadać dowody przelewów bankowych tytułem zapłaty składek ubezpieczeniowych, czy wreszcie dysponować korespondencją związaną z rozwiązaniem umowy i rozliczeniem stron. Żaden z powyższych dowodów nie został jednak dołączony do pozwu. Mimo braku przedstawienia jakichkolwiek dowodów potwierdzających fakt nawiązania, wykonywania i wygaśnięcia stosunku prawnego, Sąd wezwał powoda do osobistego stawiennictwa celem przesłuchania w charakterze strony. Na podstawie zeznań powód

mógł uprawdopodobnić choćby datę zawarcia umowy, sumę ubezpieczenia, wysokość składek, sposób zapłaty składek, częstotliwość opłacania składek (np. miesięczna czy roczna), datę rozwiązania umowy, wysokość zwróconych środków i sposób zwrotu środków. Mimo jednak prawidłowego wezwania powód nie stawił się na rozprawie.

W tych okolicznościach – wobec braku jakiegokolwiek inicjatywy dowodowej ze strony powoda, niestawiennictwa na rozprawie, a tym samym braku należytej dbałości o swoje interesy procesowe – Sąd ocenił istotne dla rozstrzygnięcia sprawy fakty dotyczące istnienia, wykonywania i zakończenia stosunku prawnego na niekorzyść powoda, na którym spoczywał ciężar dowodu. Jednocześnie, wobec bezczynności strony powodowej nie sposób ciężaru dowodu przerzucić na stronę przeciwną. Jak wskazano powyżej, jako strona stosunku prawnego umowy ubezpieczenia z (...), powód był w stanie należycie określić podstawę faktyczną żądania, w oparciu o posiadane dokumenty. Mimo tego nie wykazał minimum staranności w dbałości o swoje interesy, domagając się jedynie, aby okoliczności – których udowodnienie spoczywało na powodzie – wykazała za niego strona pozwana. Jak natomiast wyjaśniono powyżej ciężar dowodu rozkłada się w zależności od tego, która ze stron z danego faktu wywodzi skutki prawne dla siebie. Niewątpliwie, obowiązek wykazania istnienia, wykonywania i rozwiązania stosunku prawnego, spoczywał na powodzie. Z uwagi na kontradiktoryjność procesu cywilnego i przy bezczynności powoda nie ma podstaw do obciążania przeciwnika procesowego powoda ciężarem dowodzenia faktów, które są dla niego niekorzystne. Fakt bezczynności strony reprezentowanej przez fachowego pełnomocnika nie obliguje również Sądu do działania z urzędu. Reasumując, należało uznać, że powód w niniejszym postępowaniu nie sprostął ciężarowi dowodu, co winno skutkować oddaleniem powództwa.

Mając powyższe na względzie, na mocy art. 410 k.c. w zw. z art. 405 k.c. i art. 6 k.c. a contrario powództwo podlegało oddaleniu.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. i zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sprawy zasądził od przegrywającego niniejszy spór powoda na rzecz pozwanego kwotę 917 zł, na co składały się: opłata za czynności fachowego pełnomocnika powoda będącego adwokatem w stawce minimalnej zgodnie z § 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (900 zł) obliczona od wskazanej wartości przedmiotu sporu, a także opłata skarbową od pełnomocnictwa (17 zł).